

V Seattle, Wash., se je D. L. McLeod zbudil ob dveh ponoči vsled nekega ropota. Takoj je pogledal v svojo denarnico in opazil, da mu je izginilo \$25. Nekaj korakov od njegove postelje pa je ležal tat in sladko spal. Toda se je zbudil in zbežal z denarjem.

"GLAS NARODA"

("VOICE OF THE PEOPLE")

Owned and Published by Slovenic Publishing Company, (A Corporation)
Frank Salner, President; Ignac Hude, Treasurer; Joseph Lupsha, Sec.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 WEST 18th STREET, NEW YORK 11, N. Y.

51st YEAR

"Glas Naroda" is issued every day except Saturdays, Sundays
and Holidays.

Subscription Yearly \$7.

Advertisement on Agreement.

ZA CELO LETO VELJA LIST ZA ZDRUŽENE DRŽAVE IN KANADO:
\$7.—; ZA POL LETA \$3.50; ZA ČETRT LETA \$2.—.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenit sobot, nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA," 216 WEST 18th STREET, NEW YORK 11, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-1242.

Roosevelt in Dewey

Čez tri tedne bodo predsedniške volitve. Ako je bilo kdaj važno izvoliti pravega predsednika, je tem važnejše ravno sedaj, ko je dežela v velikanski vojni, ko se bore naši fantje na vseh koncih sveta in ko se bliža konec velikanse borbe, kakoršne še ni videl svet.

Kdo je povzročil to vojno? Kapitalizem!

Vsako do rekel, da je kriv vojne Hitler. Res, da je Hitler vse preskrbel za vojno, toda Hitler je bil samo orodje nemških kapitalistov.

Res je tudi, da je Hitler nemškemu narodu vtepel v glavo, da je višji narod, kot katerikoli drugi narod na svetu. Trdil je in še trdi, da je Nemec nadčlovek. S to trditvijo je prišel med narodom in vsak Nemec mu je verjel. Hitler sam na sebi ni niti veleum, niti nadčlovek. Ljudski govornik je, ki zna potegniti za seboj s svojo govorniško zmožnostjo ljudske mase. Vsi taki ljudski govorniki pa navadno vodijo narod na napačno pot, kakor je storil tudi Hitler.

Mimogrede naj bo pripomnjeno, da imamo tudi Sloveni več ljudskih govornikov, ki imajo prazno glavo, toda njihov zgovorni jezik potegne marsikoga za seboj na — napačno pot.

Hitler je bil neznaten človek, pleskar in pogosto postopac in tudi potepuh. Imel pa je dar govora brez posebno velikega razuma. Za navadno ljudstvo ni treba mnogo bistroumnosti, temveč samo namazan jezik in nekaj obljub in ljudstvo bo drvelo za njim.

Takega človeka so potrebovali nemški kapitalisti; človeka, ki more potegniti narod za seboj z jezikom, ne pa s svojim znanjem, s svojim bistrim umom.

Nemški magnati so dali Hitlerju na razpolago milijarde, da je mogel zgraditi vojno mašino, kakoršne še ni zgradil noben narod, tako da se more danes Nemčija še vedno trdnostno upirati celemu svetu.

Nemški kapitalisti so Hitlerja z veseljem sprejeli za oznanjevalca nove dobe za Nemčijo, ker so vedeli, da bodo njihove tovarne zopet obratovale, ko bodo izdelovale velikanse zaloge orožja. In kupičili so denar, četudi so vedeli, da bodo oni, ki so jim polnili žepce, v kratkem času umirali na bojnih poljanah.

V vojno viro so bile potegnjene tudi Združene države. Predsednik Roosevelt ni nikdar želel, da bi se Amerika vmešavala v vojno v Evropi in je tudi po drugi izvolitvi za predsednika obljubil, da bo njegova vlada skrbela za to, da noben ameriški vojak ne bo šel čez morje. Pa prišlo je drugače. Japonci so zahrbtno napadli ameriške Havajske otoke 7. decembra 1941. Ko so bila v teku pogajanja v Washingtonu z Japonsko, so japonske ladje napadle Pearl Harbor, ne da bi bila Amerika le količkaj izzivala Japonsko. Ali naj je tedaj Amerika molčala in rekla: "Priateljica Japonska, vdari me še po drugi strani?"

Amerika je morala v vojno in braniti svojo čast!

Amerika na vojno ni bila pripravljena in je skoro dve leti vodila defenzivno vojno, šele pred enim letom so ameriške armade na vseh frontah prešle v ofenzivo in sedaj zmagujejo po vseh delih sveta. Zmaga v Evropi se naglo bliža, po znatni pride Japonska na vrsto.

Zmaga pa se bliža ravno ob času, ko si bo ameriški narod izbral predsednika za bodoča štiri leta. Zato so letošnje predsedniške volitve tako velike važnosti ne samo za Ameriko, temveč tudi za narode, ki žive po ostalih delih sveta.

Roosevelt je dosedaj pokazal, da je velik diplomat, pa tudi velik strateg. S Churchillom in Stalinom in Čankajšekom je zasnoval vojne načrte, po katerih se sedaj bijejo velikanse bitke, v katerih zavezniški stalno zmagujejo in neprestano napredujejo. Roosevelt je z drugimi svojimi sodelavci izdelal načrt za povojno dobo za vse narode sveta. Roosevelt je bil med njimi, ki so izdelali načrt, po katerem ne bo mogla nobena država v bodočnosti pričeti vojne. Po vseh teh načrtih bo vladal mir na zemlji sto let, mogoče dlje.

Nikomur ni svetovni položaj tako dobro poznan, kot je Roosevelt.

In sedaj, ko se naj prične svet prenavljati po teh načrtih, naj bi mož, ki je pomagal vstvarjati te načrte, bil postavljen v ozadje!

Pride še

ČITATELJEV je znano, kako se je vse podražilo, in ravnotako tudi tiskovni papir in druge tiskarske potrebščine. Da si rokavi enajsturno rodno dopolnjevanje lista, lahko grede upravitelju na roke s tem, da imajo vedno, da se ne more, vnaprej plačano naročnino. **ALI NE BI OBNOVLILI SVOJO NAROČNINO ŠE DANES in ne čakajte na opomin, ker s tem prihranite upravitelju nepotrebne stroške?**

Dopisi

BOLEZEN

New York, N. Y. — Zadnje kniti. Postatelo je slabše in čase se mi je nabralo precej pisem, katerih ne morem odgovoriti. Vzrok je bolezen. Nekateri nujnejše vebine sem sicer s pomočjo domačih odgovoril. Precej jih je takih, ki vprašujejo, zakaj sem izginil iz javnosti in teh težkih urah in zakaj več ne pišem.

Tako je: pred poldrugim letom sem zapazil, da se me nekaj prijemlje. Mislim, da bo samo od sebe prešlo, kakor vselej v življenju. Pa ni. Postajalo je slabše in zato sem sklenil, da se umaknem iz vse naše javnosti in posvetim ves čas za svoje zdravje.

A bolezen se ni hotela umakniti. Postatelo je slabše in čase se mi je nabralo precej pisem, katerih ne morem odgovoriti. Vzrok je bolezen. Nekateri nujnejše vebine sem sicer s pomočjo domačih odgovoril. Precej jih je takih, ki vprašujejo, zakaj sem izginil iz javnosti in teh težkih urah in zakaj več ne pišem.

IZ OSME

New York. — V nedeljo, 15. oktobra se je vršil shod pod Slovensko cerkvijo na Osmi cesti v New Yorku, takoj po deseti sv. maši in za tako zgodnj uro, je bila udeležba jako povoljna. To znači, da kljub vsemu, ima naš človek še čut, ki mu ga ne more zbrisati iz srea nobena sebično navdahnjena sila. Vse to zdaj nam kaže, da v namenu, da pride-mo sami do sebe, moramo pa sami sebi priznati, da je do-brota v vsaki posamezni skupini, prav, kot je tudi v vsaki skupini nekaj tistega, ki spada na nasprotno stran te-tuice. Tako sodelovanje mo-goče le, če se odluči v naši nofranjosti, tisti strup, ki nas drug drugemu dela nezno-ne in zoperne. Če natančneje po-mislimo, smo pač vsi ljudje, in če iščemo boljše človeške dru-žbe, moramo potem začetni vsak pri sebi in poskusiti očis-titi naše lastne roke; predno primemo kamen, da ga vrže-mo v drugega, ki je po naši so-dbi, tako velik grešnik — za-to, ker ima slučajno malo dru-gačne pojme o življenju, kot jih imamo mi. Pri dobrotel-nosti, ko se gre zato, da se od-pore izžerpanim, se moramo tega zavedati še v večji meri; kajti tam so lačni in nagi ti-sti, ki hodijo v cerkev, prav-tako, kot tisti, ki ne gredo ni-kdar v hram božji. Lakota in gorje ne gresta po teh mejah. Dovolj je bilo, da je ljubil svo-jo rodno zemljo, da se ga je upropastilo. In nikdo še ne more trditi, da je eden manj ljubil, kot drugi, če sta oba žrtvovala svoja življenja za to zemljo.

Rojstni kraj prasi in kliče v potrebi. Odpri srce, odpri roko, daj pomoč. Otri iz lica jim solzo!

Mr. Mutz je pojasnil pomen delovanja pomožne akcije, v lepih besedah in nato oddal besedo kapitanu Velkovrhu. In ta človek, ta mlad Jeršan, pa govori, da bi ga poslušal človek cel dan. Pojasnil je, kako je moral iti njegov lastni oče in mati, s sestro vred, s kove-rom v roki; in ga še do danes ni videl ali slišal od njih. Pojasnil je, da njih sosedje ni-so potrebovali slovenske zemlje, ker so imeli svoje dovolj, a ne lepše, kot je slovenska, toda hoteli so, da se jim hla-pee Jernej ukloni in postane njih suženj, kakor je bil prej okrog trinaest sto let. Ko je govoril o lepoti Slovenije, je župnik Petric odgrnil veliko ameriško zastavo, izza katere se je prikazal krasni Bled, bi-ser Slovenije in če nočemo bi-ti preskromni, lahko rečemo: "biser Evrope". Slika je ta-ko živo izdelana in v taki ve-likosti, da si dobil prijeten utis, kot bi gledal pravi, živi Bled v naravi in ga opazoval iz bližnjega hriba.

Za kapitanom, je nastopila g. Krasna in pojasnila na svoj lasten način, vso potrebo te akcije in apelirala na prisotne

ŽIVIZVIRI

Spisal IVAN MATIČIČ

Knjiga je svojevrsten po-jav v slovenski književno-sti, kajti v nji je v 13 dol-gih poglavjih opisanih 13 rodov slovenskega naroda od davnih početkov v sta-rem slovanstvu do današ-njega dne.

Cena \$2

Lično v platnu vezana.

13 poglavij — 413 strani

KNJIGARNA
SLOVENIC PUBL.
COMPANY
216 W. 18th Street
New York 11

ženske, da se organizirajo in stopijo v vrste za pomoč. Za njo je govoril Mr. Jos. Zavert-nik, ki je predsednik Brook-lynskega odbora in obenem zastopnik Slovencev v skupnem južnoslovenskem odboru. Mr. Zavertnik je podrobno poročal, o delovanju pomožne akcije, o agilnosti Brooklynskega odbo-ra in zopet apeliral, da se ne-kaj takega organizira v New Yorku. Gospod župnik je po-jasnil, da on da dvorano na razpolago brezplačno za tako delo in da so ženske in dekle-ta dobrodošle, da se lahko po-služijo prostora, za zbiranje, šivanje in drugih reči, ki so v zvezi za pomoč domovini.

Žene so končno izbrale od-bor, in vse obljubile polno so-delovanje za pomoč, a ob enem pa so izrazile željo, da bi rajši videle, ko bi se pridružile Brooklynskemu odboru, tako, da bi bila newyorška naselbi-na, kot celota in kar bi se zbralo, naj se vključi ali bolje rečeno, vodil naj bi se seznam skupne naselbine v Brooklynu. V cerkveni dvorani bi bila po-družnica k brooklynski pomož-ni akciji. Nadalje so si izbra-le dan v tednu in sicer torek, da pridejo vse skupaj in iz Brooklyna pa bo prišla ena od žena, da jim pojasni, kako tam delajo. Seveda takrat se bodo tudi sporazumele, koliko dni na teden bodo imele odprto postojanko za zbiranje. Kajne da, prvič se človek malo boji, češ, saj jih ne bo, in potem pa toliko dobre volje, kar na-enkrat, od vseh dobrih ljudi, ki žele dobro, hočejo dobro, in so pripravljeni žrtvovati za dobro stvar. Zatem je prišla, tista stvar, ki se jo vsi tako bojimo, — bolj tisti, ki vprašajo, kot pa tisti, katerim je namenjeno — pobiranje darov. Darovali so sledeči: Rev. Petric \$25., Karol Zajc \$20., Franz Meitzen \$20., Tessie Archul \$15.; Ciril Habjan \$15.; Mary Meglich \$10.; Charles Penko \$10.; Mihaela Zore \$10.; Tessie Kovač \$10.; Ana Sme \$10.; Vincene Orca \$10.; Joseph Zavertnik \$10.; Mikluš Ignac \$10.; Jerica Peterka \$10.; Pavla Musich \$10.; družina J. Gril \$10.; Sledeči so darovali po \$5.—: Vero-nika Rupe, Mrs. Elizabet Šubel, Mary Prelovšek, Jakob Cerar, Helena Kaplja, Ivan Ručigaj, Mrs. Anna Zornan, Ciril Grile, Mary Stare, Fran-ces Umek, Katie Kopic, M. Ca-gram Mary Stimatz; — Fran-ces Pavli \$3.; Agnes Kos \$2.; Teresia Osvač \$2.; Angela Hribar \$2.; Neimenovani \$1. — Torej vsega nabranega — 307.— dolarjev.

Rado Vavpotič pa je prodal partizanskih zvezd za \$22.— in sicer: 2 zvezd Mr. Eltz, Los Angeles, Calif. \$2.; Mr. Zajc ena zvezda \$5.; Mrs. Frances Lukianich, Chisholm, Minn., ena zvezda \$1.50; Dobra duša ena zvezda \$1.50; Ana Sme,

RAZGLEDNIK

"DE MORTUIS — — —"

Prvaka voditeljev naših dr-nje" z ozirom na vso opravlja-žavljav, Alfred E. Smith in-ja, katera so objavljali v i-Wendell Willkie, sta umrla te-tem časopisju proti obema-kom jednega tedna, baš v dobi, pokojnikom, ko sta še živela in ko se pri nas vrši vsestranska bila predsedniška kandidata.

Med vsemi predsedniškimi kandidati naše republike, bil je Al Smith, "The Happy War-rior", najuspešnejši med vse-mi kandidati, ki so se morali boriti proti časnikiški propa-gandi — kajti Al Smith je bil član katoliške cerkve, in radi tega so ga javno in šepetaje vrnili kot ne-Američana, čegar lojalnost spada v Rim, ne pa v našo domovino. Vse to se je vr-silo kljub temu, da je "brez-božnik" Clarence S. Darrow, ki je vodil politično kampanjo v prid Al Smitha, v nekem svo-jem tozadevnem govoru dejal:

"Nas prav nič ne briga, kaka je vera Al Smitha ali kateregakoli drugega člo-veka. Toda kar pride v poštev za mene in za vas vse, je Al Smithovo delo-vanje v javnosti in še po-sebej — njegovo delova-nje v prid priproste raje."

In sedaj, ko je Al Smith za vedno zaprl svoje oči, vsi na-videzni pobožnjaki povdarjajo v javnosti koliko dobrih del je storil pokojni Al Smith, ki se je vse svoje življenje boril v prid skoraj brezpravnih siro-makov.

Wendell Willkie je bil somi-sljenik Clarence Darrowa, o-ziroma pristaš svobodnega mi-sljenja. Omenjeni "pobožnja-ki" so svoječasno pisali, da je Wendell Willkie resno proučil vsa dela slavnih pisateljev Pla-tona, Aristotela, Spinoza, Spencerja, Thomas Payneja, Darwina, in drugih, in neki fundamentalist je celo trdil, da lahko prišede, da so vsa de-la starodavnih in sedanjih mo-drijanov v knjižnici pokojnega Willkieja, da tako javnosti do-kaže, da je Willkie bil — here-tik.

Kako je bilo verovanje po-kojnega Al Smitha, je vsako-mur jasno, toda Willkiejevo ve-rovanje je bilo tako, da je vero-val — v "Skupni Svet", kar dokazuje njegova knjiga "One World", oziroma v filozofijo, o kateri širša javnost za sedaj le malo ve.

Kritiki, ki so celo vrsto let obrekovali pokojnega Willkie-ja, koncemkoncem niso zamogli njega obdolžiti z kakim drugim "grehom", nego s tem, da je v svojem življenju bil — prava kopija našega predsednika, Franklin D. Roosevelta.

Angleško-Slovenski

BESEDNJAK

Izšel je novi angleško-slovenski besednjak, ki ga je sestavil

Dr. FRANK J. KERN

V njem so vse besede, ki jih potrebujemo v vsak-danjem življenju. — Knjiga je trdo vezana v platnu in ima 273 strani.

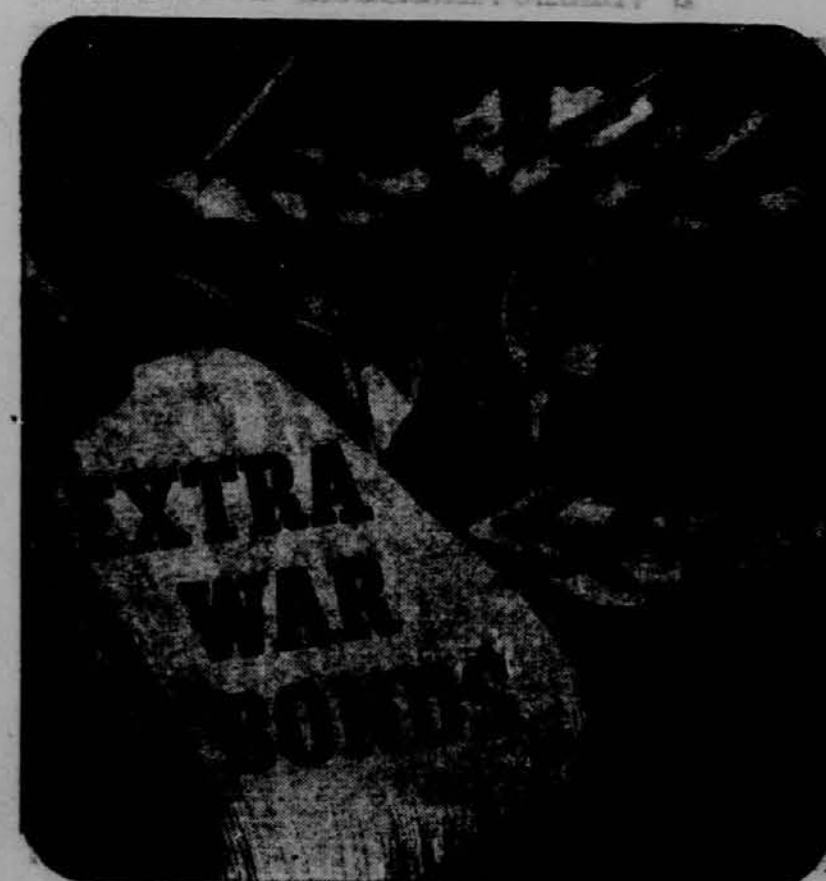
Cena je \$5.⁰⁰

Naročite jo pri:

KNJIGARNI "GLASA NARODA"

216 W. 18th Street

New York 11, N. Y.

Naša dolžnost je, da podpiramo osvobodilne armade s tem, da kupimo Vojne Bonde do naše skrajne zmožnosti.

3. obletnica Sovjetsko-nemške vojne

Ponatisnjeno iz "Bazovice".

15. decembra 1940 so se v prostorih državnega kancerja — Hitlerja — zbrali nacistični prvaki: Goering, Keitel, Goebbels, Hess in drugi k odločilni tajni seji. Čez veliko podolgovato mizo je bil pregrnjen zelen prt. Vsi sedeži so bili že zasedeni razen predsedniškega, ki je imel v sredini vtkan kljukasti križ, pod njim pa veliko inicijalko H. Šepetaje so se poovarjali. Nihče si ni upal prižgati cigarete, ker je vsak vedel, da je Hitler smrti sovražnik tobaka. S hitrimi koraki je prispel Hitler in se zasedel na predsedniško mesto. O čem so temni zarotniki govorili na tej seji, bi moralo ostati največja skrivnost za ves zunanji svet. Nemški poročevalski urad je suhoparno povedal, da so se zbrali nemški voditelji, da bi se porazgovorili o aktualnem vojaškem položaju. Poznavalec Hitlerjeve diktature pa so dobro vedeli, da je tudi na tem sestanku govoril Hitler, drugi pa so samo poslušali. Zavezoška tajna služba, ki je imela tudi na tem sestanku odprta ušesa, je zvedela tole:

Kakor je to bilo v teh časih v navadi, je Hitler najprej ponovil vse svoje uspehe v tekoni enega leta vojne in posebno poudaril, da je sedaj gospodar zahodne Evrope. Napovedoval je, da bo najmanj v prihodnjih šestih mesecih Anglija na kolenuh in da Ameriki ne bo drugega preostajalo, kakor da sio zabubi na ameriški celine. Nemški narod je pripravljen boriti se proti vsemu svetu, če bo v tej vojni potrebno. Nato je Hitler spustil svojo bombo:

"Boljševiška Rusija je naš smrtni sovražnik. Staljin ve ravno tako dobro kakor mi, da je Evropa premajhna za obe velesili. Evropski mir bo zanjčen samo z uničenjem Z.S.S.R. Anglija lahko še počaka. Zelo je mogoče, da se nam bo Anglija pridružila ti stega dne, ko bomo udarili na Rusijo. Vojna z Rusijo bo izzvala navdušenje po vsem svetu in nas bo pripeljala k našem končnemu cilju: zavladdanju sveta".

Hitlerjevi kimovci so zapustili sejo s precej mešanimi občutki. Izredno pa je bil za-

dovaljen Rudolf Hess. Končno se bodo uresničile njegove sanje, da bo uničen slovanski kolos na vzhodu z močno podporo britanske mornarice. Šest mesecev kasneje so časniki poročali o Hessovem begu na Škotsko....

Skrivnost se odkriva

Resnici na ljubo je treba povedati, da ni bil Hess tisti človek, ki je izdal skrivnost tajne seje. Pet mesecev potem, ko se je Hess spustil na Škotsko je nemško državno sodišče sodilo Karla Boemerja 17. oktobra 1941. Zdravnik dr. Karl Boemer je bil velik prijatelj Amerike, posebno pa se ameriških dopisnikov v Berlinu. Zaradi dobrega poznavanja ameriških razmer so mu povedali zelo važno mesto v nemškem ministertvu za propagando. Njegov šef je bil Goebbels, njegov gospodar pa Otto Dietrich. Znano je, da sta bila Goebbels in Dietrich smrtna sovražnika.

L. 1936 je Boemer stalno prepičeval Hitlerja, da se Nemčija pod nobenim pogojem ne sme spuščati v vojno z Združenimi državami. Ali leta 1941 se je položaj popolnoma spremenil. Boemer ni vedel, da Hitler pripravlja zaroto z Japonsko proti Ameriki. Boemerjeva zvezda je zahajala.

Nekaj dni predno jo je Hess pobrisal, je Rosenberg povabil Boemerja na zelo važno konferenco. Na sestanku je Rosenberg odkril Hitlerjeve načrte in povedal, da ga je firer imenoval za "diktatorja Rusije". Na ta način je Boemer zvedel, kakšno usodo je firer določil takratnemu sovjetskemu prijatelju. Zvečer istega dne je bil Boemer povabljen na recepcijo v bolgarsko poslaništvo in pod vplivom alkohola marsikaj izblebetal:

"O, gospod Boemer, vi veliki možje veste toliko stvari, mi je zašepetal radovednež s sladkim prizvokom. "Ali, pravijo, da če nekaj časa ne veste nič več, kakor ostali smrtniki, glede Z.S.S.R.".

"Vse vem", je vzrojil Boemer. "Točno čez dva meseca bo naš dragi Rosenberg poglavar vseh Rusov in Staljin bo mrtel. Rusijo bomo še prej

uničili kakor pa smo Francoji. Tem boljše bomo že pokazali, kdo bo vodil svet. Poglavar Evrope je Hitler in ne Staljin".

Presenečeni nemški uradniki so poskušali zamašiti usta gozdaču, ta pa je stekel v središča salona in na ves glas kričal, da je imenovan za državnega podtajnika.

Vsi evropski kabineti so zvedeli za incident. Staljin, ki je bil že precej obvečen, da se v Nemčiji nekaj pripravlja proti njegovi domovini, je svoje priprave samo še podvojil. Rdeča vojska je odkorakala na postojanke....

Drugi dan po incidentu, je Goebbels poskušal rešiti Boemerja. Z vsa hitrijo je napisal pismo Hitlerju, v katerem mu je sporočil, da je bil Boemer preobložen z delom in je zato napravil neumnost brez zle namere. Hitler je prejel Goebbelsovo pismo istočasno z raportom Gestapa. Strašno se je razjezil in že čez eno uro kasneje so Boemerja prijeli. Dietrich in Goebbels sta se zanj zavzemala in tako se je izmazal z dvema letoma zaporne kazni. Radovedni ameriški častnikar je seveda z vso naglico pobral v Švico, ker so mu postala tla v Berlinu prevročila.

Velika potegavščina

Hitler in vsi njegovi pomočniki so se na vse mogoče načine trudili, da bi potlačili Boemerjevo zadevo. Hitler je neprestano pošiljal v Moskvo vojaške misije, podpisoval trgovske pogodbe, dobavljal stroje in druge industrijske izdelke. Navidezno se nič ni zanimal za poročila o sabotiranih sovjetskih dobav in na vse mogoče načine je gladih vzhodnega medveda. Medtem pa je naročil organizaciji Todt, da vzdolž celotne vzhodne meje zgradi take utrbe kakršne so bile postavljene na zahodu.

Medtem so Hitlerju prihajala poročila nemške pete kolone v Sovjetski Rusiji, ki so zatrdjevala, da bodo sovjetske divizije izginile kot sneg že po prvem nemškem napadu. Nemška tajna služba je poročala, da je sovjetsko vrhovno poveljstvo s čiško l. 1936 tako oslabiljeno, da ne bo vzdržalo udarca. V šestih tednih, tako so prerokovala poročila nemške vojske, bo Staljin zaprosil za mir, če ga ne bodo množice že pred tem zavrgle. Bolgarski poslanik v Berlinu je Hitlerja zagotavljal, da sovjetska generaliteta komaj čaka, da se Staljin znebi.

Če je imel Hitler še kake dvome glede uspeha nemškega pohoda proti vzhodu, potem so tudi vsi ti dvomi zvedeneli med prvo sovjetsko-finsko vojno. Nemški častniki, ki so na sovjetski strani sledili operacijam nasproti Finski, so Hitlerju zvesto javljali, da so sposobnost Rdeče vojske tako klaverne, da bi bil napad nemških oklopnih divizij na sovjetsko državo čisto navaden sprehod.

Ko so Rusi zasedli države je Hitler strogo zapovedal časopisju, da ne vzdrži vsake polemike in kritike.

Burke je konec

Med tem časom je ustvaril Staljin v svoji zemlji tako močno vojno industrijo, ki je z lahkoto tekmovala z vsemi ostalimi na svetu. Ameriški dopisnik J. Huss, ki je bil v tem času v Berlinu, pripoveduje v svojih spominih o 21. juniju 1941 tole:

"Ko je bil l. 1938 Lindberg v Sovjetski Rusiji, so mu Ru-

Rojakom in Rojakinjam Širom Amerike!

NAVODILA ZA ZBIRANJE IN ODPOŠILJANJE OBLAČILA

1. Prosimo, da ne zbirate prepošene obleke, ki ni več za rabo. Vsako oblačilo mora biti zašito in pokrpano. Gumbi in druge zapone morajo biti v dobrem stanju, podvleka pošita in popravljena itd. Oblačilo mora biti v takem stanju, ko dospe v Jugoslavijo, da se ga lahko takoj nosi.

2. S kako večjo čistilnico oblek se naj napravi dogovor, da bo za čiščenje računala po teži in ne od kosa. Ker oblačil ni treba likati, se jih lahko očisti na debelo, to je v culah ali zveznjih. Uredi in poravnava se jo lahko po čiščenju. Kdor zamore, naj da obleko čistiti predno jo izroči pobiralcu ali pobiralki.

3. Oblačila naj bodo sortirana po sledečem redu:

- a) Moška zimska oblačila (spodnja in vrhna)
- b) Moška lahka oblačila " " "
- c) Ženska zimska oblačila " " "
- d) Ženska lahka oblačila " " "
- e) Otroška zimska oblačila " " "
- f) Otroška lahka oblačila " " "
- g) Oblačila za novorojenčke

4. Zaboji naj bodo odposlani s predplačano voznino na

WAR RELIEF FUND OF AMERICANS OF SOUTH SLAVIC DESCENT

292 NINTH AVENUE, NEW YORK, N. Y.

5. Sporočite SANSu pismeno, kaj ste poslali, kedaj, koliko funtov in položaj (stara obleka, nova, moška, ženska itd.)

si pokazali pač to kar je njim bilo prav in všeč. Ko je Staljin zapovedal Rdeči armadi okupacijo desnega brega reke Bug l. 1939, pa so sovjetskemu generalistabu naročili, da pošlje na novozasedeno ozemlje samo novince druge vrste. Seveda dopisniki v Berlinu tega nismo vedeli. Uradni berlinski krogi so se takrat zelo trudili, da bi nas prepričali o večnem prijateljstvu Staljina in Hitlerja.

Nekega dne se je pojavila na berlinskih ulicah ogromna kolona nemških tankov. To so bile prave pošasti, ki niso bile ničemer podobne nemškim tankom, ki so jih uporabljali v Franciji, Belgiji in na Nizozemskem. To sem si posebno zapisal med svoje spomine.

V soboto 21. junija 1941 so nas povabili na neko proslavo v političnem klubu Pavla Schmidta. Ves večer sem imel vtis, da se bo ponoči nekaj zgodilo. Izkušnje zadnjih 18 mesecev so me poučile, da Hitler gotovo zopet pripravlja neko novo presenečenje. Na proslavo so bili povabljeni tudi trije dopisniki sovjetske agencije Tasa, ki so me nekam čudno pogledovali. Točno o polnoči so jih povabili v goranje nadstropje. Tu jih je čakala Gestapo. Vedeli so. Obrnil sem se k svojem prijatelju Emilu Rasche, ki je bil uradnik v nemškem zunanjem ministertvu in mu povedal, da grem spat. Zašepetal mi je v uho: "Dobro. Telefoniral vam bom, če bo ponoči kaj novega!" Telefon se je oglašil ob 3.20 dne 22. junija 1941. Rasche me je povabil na posebno konferenco, ki je bila sklicana za 6. uro jutraj. Staljin in Hitler sta burko zaključila. Pričela je vojna....

Hitler: "Pogrešili smo...."

22. junija 1941 je "Wehrmacht" napadla z vso "bliskovitostjo" sovjetsko zemljo. Nemško topništvo je z vsemi svojimi žreli bruhalo ogenj. Mehanizirane divizije nemškega generala Guderiana so se zaletale proti vzhodu in nosile s seboj smrt in razdejajanje. Na tisoče nemških bombnikov se je vsulo na ukrajinsko zemljo, na Krim in baltične države. Orjaška prusijaška sila se je sprožila od 4. uri zjutraj.

Ob 5.30 je grof Schulenberg, nemški ambasador v Moskvi, potkal na vrata sovjetskega komisarjata za zunanje zadeve in obvestil Molotova, da je sedaj Sovjetska zveza na vrsti.

Se enkrat se je ponovila prusijaška formula "bliskovitosti". Prve udarne sile nemške

vojne mašinerije so bile ogromne. Napad je bil izdelan do najmanjših podrobnosti. Prvi udar naj bi Rdečo vojsko pregazil, rezerve pa pogнал daleč nazaj, kjer bi jih drobile prusijaške bombe in letalske stroje. Luftwaffe. Niti enega samega trenutka odpočitka in zbiranja se ne sme dovoliti sovržniku, je ukazal Hitler. V nekaj tednih bo Moskva padla in bo vojne konce ne samo na vzhodu, pač pa tudi v drugih predelih sveta. Tako so prerokovali v Berlinu.

Kmalu pa je pričela nemška bliskovitost bolehati. Beseda "bliskovitost" je izginila iz nemških poročil. Namesto zmag so nastajala priporočila nemškim vojakom in tolažbe za domače prebivalstvo. Degenerirani Rusi so postali kar nenkrat najstrašnejši sovražniki tretjega rajha. Rdeča vojska. Rdeče letalstvo in Rdeča mornarica, ki so jih Nemci pred tem uničili, vse to se je borilo še nadalje, še vztrajneje in še bolj junško. "Niti pedi več nemškemu zavojevalecu", je ukazal maršal Staljin. In tako se je tudi zgodilo.

"Kaj se dogaja?" so se spraševali zaskrbljeni Nemci, ki so še včeraj rjaveli po ulicah. "Kje so naši tanki, kje naše nepremagljivo letalstvo? Kaj počenja naša peta kolona? Kaj je s sovjetsko šibkostjo? Kaj je s sovjetsko revolucijo proti Staljinu, ki jo je Hitler obljubil? Kje so nesposobni sovjetski generali in končno, kje so ostali Angleži in njihova mornarica?"

Nekega lepega dne se je Hitler vendarle pokazal s povečano glavo, pred svojimi mame-luki: "Pogrešili smo, nismo vedeli, da so bile sovjetske vojaške priprave nasproti Nemčiji tako ogromne...."

Strašna bilanca

Sovjetski informativni urad je na dan tretje obletnice vojne sporočil, da so Nemci izgubili v treh letih na vzhodnem bojišču: 7.800.000 vojakov in častnikov, bodisi ubitih ali ujetih; 70.000 tankov, 60.000 letal in nad 90.000 topov. — V istem času so znašale sovjetske izgube 5.300.000 mrtvih, ujetih ali pogrešanih, 49.000 tankov, 40.128 letal in 48.000 topov.

Poročilo pravi dalje: Združeni narodi razpolagajo danes s popolno premočjo tako po količini kakor po kakovosti človeškega materiala in opreme. Edinost med Združenimi narodi je danes večja kot kdajkoli. Zavezuški načrti so izdelani do podrobnosti za po-

polno uničenje obroroženih sil hitlerjevske Nemčije.

Finska, Madjarska, Bolgarija in Rumunija naj bi predstavljale zunanjo obrambo rajha. Ali že se bliža čas, ko se ti narodi pripravljajo, da poženejo nemškega osvajačca s svoje zemlje s pomočjo zavezniškega orožja.

Vojna je stopila v zadnje poglavje, ki bo najhujše, pa tudi odločilno. Zadnji del poti do zmage ne bo lahek.

Staljin: "Ni več daleč čas..."

Že 23. februarja 1942 je maršal Staljin v svojem dnevnem povelju Rdeči vojski dejal med drugim tudi tole: "Ni več daleč tisti dan, ko bomo udarili na sovražnika in ga zapodili daleč od Leningrada, ga preganili iz mest in naselij Bele Rusije in Ukrajine, iz Litve in Letomske, iz Estonske in Karelije in tudi iz sovjetskega Krima. Ni več daleč čas, ko bo zopet po vsej sovjetski zemlji zaplapolala zmagovita sovjetska zastava...."

ODMERRKI

Meso in maščobe:

Rdeče znamke od A8 do Z8 in A5 do K5 so veljavne za nedoločen čas. Do 29. oktobra ne bodo nanovo uveljavljene druge znamke.

Sadje in zelenjava v kantah

Modre znamke A8 do Z8 in A5 do R5 za nedoločen čas. Nove znamke ne bodo uveljavljene do 1. novembra.

Sladkor:

Znamke št. 30, 31, 32 in 33 so veljavne za pet funtov sladkorja za nedoločen čas. Znamka št. 40 je veljavna za pet funtov za vkuhačanje do 28. februarja, 1945.

Čevlji:

Letalski znamki št. 1 in 2 v knjižici št. 3 veljavni za nedoločen čas.

ŠIVALKE

na moških klobukih; dolga sezona. Vsaka dobi kite samo ene barve in blok za celo sezono. Stalno delo.

DARTFORD HATS

719 BROADWAY

NEW YORK CITY

10-17, 18, 19.

DELO DOBE:

Šivalke na zig-zag stroje, izvežbane na moških klobukih. Vprašajte pri: KRAFT HAT MANUFACTURER, 440 Lafayette St., New York City. 10-16, 17, 18

ŠIVALKE

Rabimo šivalke na Wilcox-Gibbs in Singer zig-zag šivalne stroje. Vprašajte na: 129 W. 22nd STREET, (6th Floor), NEW YORK CITY 10-12 to 19.

RADA BI IZVEDELA

za mojo sestro JERO OBLACK, omoženo TUSEK, ki se nahaja v Willock, Pa. Ako čita to oglas, naj se oglasi sestri Jennie Oblack, 152 E. 45th Street South, Murray 7, Utah. 10-17, 18, 19

AMERICAN

WILD

LIFE

V knjigi je natančno opisano življenje posameznih živali, živčih na suhem, v morju in v zraku, tako da bo vsakdo, ki ljubi naravo in njeno pestro živalstvo, knjigo bral s velikim zanimanjem, ker bo v njej našel marsikaj iz življenja divjih živali, kar mu dosedaj še ni bilo znano.

Prvotno je bilo nameravano to veliko delo izdati v petih knjigah, toda je slednjč izšla v eni sami knjigi, ki pa pri vsem svojem skrajnjem prinaša POPOLNI POPIS ŽIVLJENJA AMERIŠKE DIVJACINE.

Knjigo bo z užitkom bral levec, ker navaja in opisuje vse živali, ki jih je dovoljeno in prepovedano streljati; farmer, ker so popisane živali, ki na polju koristijo ali škodujejo ter slednjč ribič, ker so v knjigi naštet vsi RIBE, KI ŽIVE V AMERIŠKIH VODAH.

Poleg poljudnega popisa in pripovedovanja vsebuje knjiga 327 SLIK (fotografij); 6 slik v naravnih barvah, v velikosti cele strani, ter ima 778 strani. Velikost knjige je 8 x 6 inčev. Knjiga opisuje osevice, ptice, ribe, kače in živali, ki so ravnoteke na suhem kot v vodi doma. — Vezana je v močno platno s zlatimi črtami.

V ANGLEŠČINI

Cena \$3.50

KNJIGARNI

Glas Naroda

216 WEST 18th STREET

New York 11, N. Y.

Naročite pri:

TO JE KNJIGA, KI JO BOSTE RADI IZROČILI SOSEDU, DA JO PREČITA

THE INCREDIBLE TITO

Man of the Hour

V angleščini izpod peresa slovitega pisatelja

Howard Fast-a

Povest o bojih Jugoslovancov za svobodo, o čemer ni bilo pisano še nikdar poprej.

"Najbolj razburljiva povest v 27 letih!"

Stane 25c v uradu — 30c po pošti.

Ker je salona teh knjižic zelo omejena, je priporočljivo, da pošljite naročilo prej ko mogoče. K naročilu priložite v dobrem zavrtku gotovino oz. znamke (Združenih držav). — Naročite lahko pri:

KNJIGARNI SLOVENIC PUBLISHING

COMPANY

216 West 18th Street

New York 11, N. Y.

SEDAJ LAHKO DOBITE

LASTNOROČNO PODPISANI KNJIGI

pisatelja Louis Adamič-a

ZA CENO \$2.50 ZA ZVEZEK

"Two Way Passage"

V tej knjigi, ki je zbudila pozornost vsega ameriškega naroda, da je pisatelj največ, kako bi bilo mogoče po sedanjih vojni pomagati evropskim narodom. Iz vseh evropskih držav, tudi iz Jugoslavije, so prišli naseljenici v Ameriko in pomagali postaviti najbolj napredne in najbogatije države na svetu. Sedaj je prišel čas, da Združene države pomagajo narodom, ki so jim pomagali do njihovega sijaja in moči. Pot na dve strani — kakor bi se mogel naslov knjige prestaviti iz angleščine — je jako zanimiva knjiga in jo priporočamo vsakemu, ki razume angleščino.

"What's Your Name"

"Človeški odgovori na vprašanje, ki se tiče sreče milijonov... Čitanje te knjige je bogato plačano." — Tako se je izrazil veliki ameriški človek o tej knjigi.

Pri naročbi se poslužite naslednjega kupona

Pošljim Money Order za \$..... za lastnoročno podpisano (1) knjigo (1):

Moje ime

Št., ulica ali Box št.

Mesto in država

"Glas Naroda"

216 W. 18th STREET

NEW YORK 11, N. Y.

PROKLETA

Spisal EMILE RICHEBOURG
 Iz francoščine prestatil J. L.

(143)

Dočim so Blanche, Jean Renaud, stari Jean in ževci stopali po stopnicah navzgor, odpro se pristavina vrata in sivolasi, elegantno opravljeni gospod vstopi. Njegove obrazne črte so ga kazale ostrega, a prijaznega moža.

Ker na pristavi in v veži ni našel nikogar, približa se stopnicam. Gori sliši moške glasove. Stopi za temi glasovi. Vrata prve sobe najde samo prislonjena in vstopi. Na pragu pa obstane, ko zagleda ganljivi in slovesni prizor, ki se mu je ponujal.

Umirajoči je sedel na slonjaku. Na njegovi strani je stala Blanche in stari prosjak z dolgo in sivo brado. Pred umirajočim je stal hlapec in štiri ževci v polukrogu.

Tujec stopi brez šuma v sobo, rahlo zatvori duri za sabo ter obstane. Nikdo ni opazil, da je navzočen.

Zdajci izpregovori Jacques Mellier s počasnimi, hripavimi, šibkimi glasovi slovesno: "Bodite mi pozdravljeni, prijatelji moji! Veseli me, da vas tu vidim, kajti življenje moje se nagiba h koncu!"

"Ne, ne, gospod Mellier... slabost vas že mine..." slišijo se nekateri glasovi.

"Poslušajte me, poslušajte me," nadaljuje bolnik. "Trenutki so dragi. Hotel bi, da je navzočen ves Fremicourt in ves Civry, da bi slišala zadnje moje besede. Vas je le šest, pa vi boste svedočili o izpovedi Jacques Mellierovi!"

Jean Renaud se zgane.

Blanche se tako gane, kakor bi hotela starčku govorjenje zabraniti; pa kmalu se zopet pomiri.

Mellier nadaljuje: "Vi vsi se spominjate moje hčerke." "Da, da, gospodične Lucile, lepe gospodične seuillonke."

"Da. No jaz sem bil neusmiljen, slab oče! Zaradi nekega pregreška sem jo spodil iz hiše, zavrgel sem jo, svojo Lucilo in jo proklel..."

Ževci povesejo glavo.

"Zdaj veste, zakaj je Lucila Mellierova tako hitro bila izginila. Pa to ni še vse. Le dobro poslušajte! Pred devetnajstimi leti, štiriindvajsetega tega meseca na kresni večer, je bil ubit mladenič na cesti od Fremicourta v Civry, in sicer ustreljen je bil s puško..."

"Da, da, mi se spominjamo prav dobro..."

"Dobro," nadaljuje starček s trepetajočimi hripavimi glasovi, "ta neznanec, ta tujec je imel skriven shod z Lucilo Mellierovo, bil je nje ljubimec..."

Navzoči so bili silno iznenadeni.

"Policijska je iskala morilca. Prijeli so brčkrega moža iz Civryja... Vi vsi ste ga poznali, Jeana Renauda, volčjega ubijalca. Obsojen je bil k doživetemu prisilnemu delu. Kje je pač danes? Morda je v Cayenne-i že mrtev... Poslušajte tedaj: Jean Renaud, volčji ubijalec, je bil nedolžen!" Okolostojeci vsi zamomljajo.

"Vsi dokazi so bili zoper njega; pa on bi se bil lahko zagovarjal ter dokazal nedolžnost svojo. A tega ni storil. Dal se je obsoditi, ker je poznal pravega storilca in, ker ga je hotel rešiti!... Sliši li, Blanche! Tvoj oče je nedolžen! Sliši li? Če še živi, dobi zopet prostost; ti ga bodeš videla!..."

Blanche se ihteč zgrudi na kolena.

"Pravi krivec pa," nadaljuje starček s krepkejšimi glasovi, "morilec mladega moža na deželni cesti, to sem jaz, Jacques Mellier!..."

Vsi navzočni možje, izimši Jeana Renauda in morda tudi neznanca, so bili odreveneli same iznenade!

"Vi ste me vsi dobro razumeli?" nadaljuje starček. "Da boste pričali o tem zaradi mlade deklice, ki jo vsi radi imate Pierre Rouvenat vas popelje k sodišču, kjer to poveste. Tako. Zdaj sem pri kraju. O, Jean Renaud, ti najbližji vseh ljudi; Bog daj, da bi še živel!"

To rečemu spusti se glava težko med roke. Navzočniki so molčali, kakor da so odreveneli.

17.

Nastal je majhen odmor. Hlapec in ževci zapustijo na znamenje Blanche-ino sobo, molčeč in globoko ganjeni. Mlada deklica je klečala še zmerom pred naslonjajem; Jean Renaud se je bil približal. Tujec, ki se še zmerom ni ganil, je opazoval berača zanimljivo.

Zdajci prične umirajočega viti krč. Njegove oči stopijo iz otlina, njegovi udje odrevenijo, njegov obraz se je grozno sprememil. Bolnik se hipoma dvigne s svojega sedeža. Trepotal je lik list ob burji. Njegov glas je bil čuden, ko zakriči: "Saj jaz ne vidim ničesar več!... ničesar več!... In tu, tu v prsih, to je led... jaz umiram... umiram!... Rouvenat! Rouvenat! Ah, ni ju še!... Leon... Ne morem več pomisljati... Blanche, Blanche, duša mi uhaja... Ali si tu pri meni!... Saj te ne vidim več... Ostani tu! In Lucila, Blanche, pokliči Lucilo, mojo hčer, mojega otroka!"

"Lucila! Lucila!" zakliče Blanche.

In Lucila je slišala ta klic ter pritekla v sobo. Ugle davi umirajočega očeta, plašno zakriči ter ga krčevito pri- me za obe roki...

(Nadaljevanje sledi.)

BALLERINA MARIE JEANNE in WM. DOLLAR,

vodilni plesaleci, ki bodo plesali poglobitve vloge v Ballet International Incorporated, kadar se prične šeststesečni angažma v International Theatre, Columbus Circle, 59th St., New York, v ponedeljek zvečer, 30. oktobra.

Pruski baroni

Piše Wickham Stead

V londonskem "Times-u" so zadnjič dejali, da so Rusi gotovi, da bodo v tekmi za Berlin zmagovalci. Te časti jim gotovo ne bo nihče zavidal, ker imajo za skupno stvar pač tudi največ zasluga. Osebnost bom prav stečen, ko bodo Rusi v Vzhodni Prusiji.

Gotovo se ne bodo posebno razburjali s sebičnimi in pokvarjenimi junjerji, ki imajo v tej zemlji svoje korenine in katerih hudobni duh je dolgo časa motil življenje Evrope. Iz Vzhodne Prusije in zahodnih predelov Elbe prihaja večina pruskih častnikov. Ti ljudje so bili hrbljenica pruske uradnosti in precej jih je bilo tudi v diplomatski službi.

Medtem, ko so ropali zaklade nemške državne banke s tem, da so stalno beračili za podporo v kritje svojih bankrotov, se bolj pa za razvratne zabave na francoski rivijeri, so tako trpinčili svoj narod, da je v množicah zapuščal deželo. Poljake, ki so prihajali na njihova mesta, so izmagovali še na okrutnejši način. Pruski baroni so pokvarjenici, trdi, arogantni in oblastni. V Nemčiji bi bila vsaka obnova nemogoča in prusijaškega militarizma ne bo mogoče uničiti, če se tudi ti ljudje odstranijo.

Mislil, da jih bodo vsi neko tako gledali, kakor so britanski letalci motrili njih zveznike, težke industrijske barone v Porurju in Porenju. Vsa zgodovina Nemčije v zadnjih 40 ali 50 letih se izraža v glavnem z združitvijo bogatih industrijcev v zahodni Nemčiji z revnimi klati-vitezi na vzhodu.

Zelo zanimiva dogodovščina, ki potrjuje to zaveznitvo, se je pripetila nekaj časa predno je Hitler l. 1933 prišel na oblast. Vodja pruskih junjerjev, Herr von Oldenburg-Januschau

je predlagal, da bi darovali marsalu Hindenburgu večje posestvo v Vzhodni Prusiji v zahvalo za vse, kar je Hindenburg napravil za nemški narod.

Lepa misel. Edino vprašanje pa je bilo, kdo bo to posestvo plačal. Bogati nemški industrijci Porurja in Porenja so se končno odločili, da bodo to posestvo kupili Hindenburgu, ki je bil takrat predsednik takozvane nemške republike. Junjerski baroni pa so se obvezali poskrbeti, da pride posestvo čim prej na boben. S tem bi Hindenburg rabil državno pomoč. Računali so pa, da bo Hindenburg obenem tudi njim — po načelu enakopravnosti — preskrbel take podpore. Načrt se je sijajno posrečil. Težki milijoni denarja so se začeli stekati v prazne žepke pruskih klativitezev, pod firmo takozvane "Osthilfe" (pomoč za vzhod). Ker je bil Hindenburg že star, je posestvo prepisal svojemu sinu, da bi mu s tem prihranil zapuščinske pristojbine.

Ko so pruski junjerji tako spretno oskubili nemški državni zaklad, se jim je zdelo, da imajo Hindenburga že v rokah, toda Hitlerjev prednik v uradu nemškega kanclerja, general von Schleicher, ki so ga Hitlerjevi 30. junija 1934 leta pri "veliki žehti" ubili, je poskušal Hindenburga prestrašiti s tem, da je mahinacije objavil. Hindenburg je bil v veliki zagati vse dokler ga Herr von Papen (bivši nemški veleposlanik na Turškem) ni prepričal, da je mogoče škandal potlačiti le, če Schleicherja požene in postavi Hitlerja za državnega kanclerja.

Tako je Hitler postal državni kancler, ki je škandal sicer odpravil, zato pa neomejeno zagospodaril nad Nemčijo. Ta mala dogodovščina nazorno de-

finira moralne kakovosti pruskih junjerjev; nič pa ne pove, zakaj je Vzhodna Prusija neprestano bojišče med Tevtoni in Slovani in zakaj je dežela najbolj ranljiva točka Nemčije. Tam so l. 1410 Poljaki in Litvinci zmagali Tevtonce pri Tannenbergu. Tam je tudi konec avgusta nemški general Hoffmann zmagal nad Rusi. Vso slavo pa je posebej Hindenburg. Z drznim vpadom v Vzhodno Prusijo so Rusi rešili Pariz. Če bi Nemci takrat uporabili vse svoje moči na zahodu, bi zavezniki nezmagali na Marni l. 1914. Pariz bi padel in vojna bi se najbrže drugače končala.

Sedaj zopet Rusi na vzhodu in zavezniki na zahodu belijo Nemcem glave. Res je, da Anglo-Amerikanci v Normandiji so le počasi napredovali, obenem pa je tudi res, da so Nemci svoj odpor zelo drago plačevali. Pripovedujejo celo, da je Hitler svoj glavni stan premestil iz Vzhodne Prusije nekam na Francosko, ko je Rundstedt premaknil iz Francije na neko drugo mesto. Rundstedt je znan kot protinacist, zato bi ga mogoče porabili za mirovna pogajanja, ki so bila do sedaj brezuspešna.

Pri tem pa bo imel mnogo dela. Brezpogojni mir je za naciste še vedno v veljavi. Lord Cranborne, generalni tajnik dominionov, je izjavil, da ima angleška vlada namen popolnoma izkoreniniti pokvarjeno organizacijo Gestapa. Nemci so v resnici zelo žilavi. Angleške vojaške oblasti pa vedo, da so njihove rezerve, o katerih so Nemci toliko govorili, že izčrpane. Vsak nemški mrtvec, vsak ujetnik — samo v Normandiji so jih do sedaj zavezniki dobili 64.000 — pomeni obetno izgubo za Nemce. Kaj je šele v Rusiji... Zaveznikom pa prihajajo vedno nove sveže moči. Poljska podzemna vojska se bori skupno z Rusi, Francozi ravno tako. V Italiji generala Alexandra podpirajo jugoslovanski bojovníki in italijanski partizani.

Težka kriza v nemški vojski

ni več daleč. To še ne pomeni, da bi mogla dovesti do neizogibnega poloma nemškega odpora, vendar je za Nemce to lahko začetek konca. Vedeti moramo, da niti Rusi in niti zahodni zavezniki še niso pričeli s polno paro izvajati teheranskih načrtov.

Zelo pametno je bilo, da je predsednik Roosevelt priznal Francoski narodni odbor za osvobodjenje. General de Gaulle je — kakor izgleda — napravil v Ameriki ugoden utis. Odnošaji so se mnogom izboljšali, kakor pa je to bil slučaj v zadnjih letih. S tem je izginila meglja z ameriškega obzorja, da bi izginile tudi še ostale. Tudi med Rusi in Poljaki se je razmerje zboljšalo.

V Jugoslaviji se stvari v mnogem popravljajo. Združeni narodi imajo eno samo skupno nalogo: rešiti za vedno svet iz naci-fašistovsko-japonskih krempljev in pripraviti narodom boljšo bodočnost.

"Bazovica".

Poslajte molitvenike!

Rev. Pij J. Petric, župnik slovenske cerkve na Osmi v New Yorku, je od apostolskega delegata prejel brzojavno prošnjo za najmanj 150 slovenskih molitvenikov. Kdor tedaj lahko pogreši kak še dobro ohranjen molitvenik, naj ga pošlje na naslov: Rev. J. Petric, 62 St. Marks Place, New York 3, N. Y.

NAJBOLJŠI PRIJATELJ

V NESREČI VAM JE:

SLOVENSKA NARODNA PODPORNJA JEDNOTA

BRATSKA, DELAVSKA
 PODPORNJA USTANOVA

Sprejema moške in ženske v letih od 16. do 50. in otroke do 16. leta starosti.

Članstvo: 64,500

Premoženje: \$11,000,000.00

Za ožje informacije glede zavarovanja vprašajte lokalnega tajnika društva SNPJ

Glavni stan:

2657-59 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill.

KNJIGARNA
Slovenic Publishing Company
 216 West 18th Street New York City

Razprodaja KNJIG

po 50 centov komad.

IZDALA SPLOŠNA KNJIŽNICA

1 Domate živali
Spisal Damir Felgel	17 Vojnimir ali poganstvo in krst
Spisal Josip Ogrinec	28 Magda
(Igra) — Alojzij Remec
2 Kreutzerjeva sonata
Spisal L. N. Tolstoj	18 Mladim srcem
Drugi zvezek. Zbirka za slovensko mladino. Spisal Kaver Meško	29 Peterčkove poslednje sanje
(Igra) — Pavel Golin
3 Andrej Ternovec
Spisal Ivan Albrecht	19 Študent naj bo
Spisal Fr. S. Finžgar	30 Potopljeni zvon
(Igra) — Gerhart Hauptmann
6 Preganjanje indijanskih misijonarjev
Spisal Josip Spillman	25 Duhovni boj
(Izdala družba sv. Mohorja) L. Skupoli	31 Revizor
(Igra) — Nikolaj Vasiljevič
12 Frank Baron Trenk
Po raznih virih napisal Gjuro Pandurič	26 Denar
Dr. Karl Englis — Poslovenli Dr. Albin Ogris	32 Spodobni ljudje
(Igra) — L. Lipovec
13 Pariški slatar
Poslovenli Silvester K.	Edini vojni bond, za katerega vam bo žal, je oni, ki ga niste kupili!	33 Črne maske
(Igra) — L. Andrejev
14 Pravljice in pripovedke za mladino
Spisal Silvester Koludnik	35 Praški Judek
Spillmanova povest — Prev. Josip Volo	34 Antingone
(Igra) Poslovenli C. Golar
15 Buncčki invalid
Spisal Silvester Koludnik		36 Sveti Just
(Igra) — Spisal dr. F. Petronio
		38 Tončkove sanje na Miklav-žev večer
(Igra) — J. Erbeničnik F. Bojc

Ker je naloga teh knjig zelo omejena, je pri naročilu priporočljivo ome- niti več števila, da nam bo na ta način mogoče vsakega zadovoljiti.

SVOBODA SE BLIŽA — NAROD POTREBUJE POMOČI!

Krvoločni Nemec je našim bratom in sestram v starem kraju odnesel vse, tako da nima ničesar, s čimer bi po osvoboditvi mogel pričeti novo življenje.

Golih rok je in kliče: "POMAGAJTE!"

Zbirajmo obleko, orodje in vse, kar je najpotrebnejšega pri vsaki hiši, da jim bomo poslali.

V RIDGEWOODU, L. I., je skladišče na WAR RELIEF FUND OF AMERICANS OF SOUTH DESCENT (Bundles for Yugoslavia) na: 665 Seneca Avenue, vogal Gates Avenue.

V NEW YORKU pa: WAR RELIEF FUND OF AMERICANS OF SOUTH SLAVIC DESCENT 282 - 9th Avenue, blizu 25th Street.

Zberite, kar morete pogrešiti in prinesite ali pošljite na geri označena naslova!